

odpasovati: ȝtpasowat, -ûjem
odpasti: ȝtpâf, -pâdêm
odpečatiti: ȝtpêçâf, -âfm, -âfu,
 -âtlâ, ȝtpêçâtên; pîsm a.
odpehniti: ȝtpâxñf, ȝtpâxñem, ȝt-
 pâxñ, ȝtpâxñu, ȝtpâxñlâ; ȝrâ-
 ta g.
odpeljati: ȝtpêlet, ȝtpîolem, ȝtpêl,
 ȝtpêlu, ȝtpelâlâ; a. se
odpenjati: ȝtpêjnet, -em
odpeti: ȝpýf, ȝpnem, ȝtpîeu,
 ȝtpîet
odpihniti: ȝtpîxñf, ȝtpîxñem,
 ȝtpîxñ, ȝtpîxñu, ȝtpîxñlâ
odpiliti: ȝtpîlf, ȝtpîls, ȝtpîl,
 ȝtpîlu, ȝtpîllâ, ȝtpîlen
odpirati: ȝtpîerat, -am; a. se; ȝrâ-
 ta se ȝtpîerajë wân, nûotar
odpisati: ȝtpîsat, ȝtpîsem, ȝtpîs,
 ȝtpîsu, ȝtpesâlâ; a, dâukë; od-
 govoriti s pismom
odpiti: ȝtpêf, ȝtpîjem, ȝtpî,
 ȝtpî-
 la; wîš, kôk je ȝpôxñ, dëj an
 mât ȝtpêf
odplačati: ȝtplâčet, -em; je že we-
 lik ȝtplâču (dolgov)
odplačevati: ȝtplâčowat, -ûjem
odpočiti: gl. opočiti se
odpoditi: ȝtpôf, ȝtpadim, ȝtpôf,
 ȝtpûəd'u, ȝtpadîlâ
odpovedati: ȝtpawîədat, -iəm,
 -îdu, -îdałâ; ȝlâpc mu je ȝtpa-
 wîdu; nîjye sa mu ȝtpawîəda-
 lë; se je ȝtpawîədu wîerpşñ
odpovedovati: nîjye mu ȝtpawę-
 dûjeye
odpraviti: ȝprâif, ȝprâim, ȝt-
 prâj, ȝprâju, ȝprâjla, ȝprâ-
 len; usê sam ȝprâju; je žwîn
 wâši ȝprâju živini usi odprâ-
 vil; se na mûere ȝprâj (na
 pot); ya je z lièpa, yârdâ ȝt-
 prâju
odpravljati: ȝprâylet, -em; ȝt-
 prâylet se
odpreti: ȝparf, ȝprem, ȝpar, ȝt-
 prôg, ȝtpârlâ, ȝtpârt; ô. ȝrâta
 na stêžai
odprtati: ȝtpârtat, -am

odprtija: ȝtpartijë odprtina
odpuliti: ȝtpûlf, ȝtpûl; dëj an
 mât sângâ ȝtpûlf
odpuštek: ȝtpûstik (cerkv. izraz)
odpuštiti: ȝtpâšf, ȝtpastim, ȝt-
 pâšf, ȝtpûsfu, ȝtpastîlâ, ȝtpâ-
 šen, ȝtpašenâ; mu je ȝtpûsfu
 dôuz
odpuščanje: ȝtpašâjnë; za a. prôsî
odpuščati: ȝtpûšet, -em
odrajtati: ȝdrâjtat, -am izročiti,
 oddati
odrasti: ȝdrâst, ȝdrâsem, ȝdrâsu,
 ȝdrâslâ, ȝdrâšen
odreči: ȝdrêcf, ȝdrêčem, ȝdrêč,
 ȝdrîeku, ȝdrêkla; nîsam mu
 mâgu ȝdrêčf nisem mu mogel
 odbiti; a. se
odrešiti: ȝdrêjsf, ȝdrêjs, ȝdrêjs
 me, ȝdrêjsu, ȝdrêjslâ, ȝdrêjsen;
 bûž tê ba ȝdrêjsu
odrešnica: ȝdrêšnîca
odrešnik: ȝdrêšník
odreti: ȝdârf, ȝdêrem, ȝdêr, ȝdrôu,
 ȝdârlâ, ȝdârt; a. prešsče; na
 mîž ȝdârf; tudi v prenesenem
 pomenu »oskubsti koga«
odrezati: ȝdrîezat, ȝdrîezem,
 ȝdrîeš, ȝdrîezu, ȝdrîezâlâ, ȝdrîe-
 zan; ȝdrîeš krûža; dôbar se je
 ȝdrîešu
odrgniti: ȝdâryñf, ȝdâryñem,
 ȝdâryñ, ȝdâryñu, ȝdâryñlâ,
 ȝdâryjen; ȝdâryñf čiøylë; kûe-
 že sam si ȝdâryñu
odriniti: ȝdrînf, ȝnem, -înu, -înla;
 ya je ȝdrînu; je ȝdrînu odsel
odritek: ȝdrîtk; ȝdrîtk je ta prô-
 wa čiøle, to je najspodnejši del
 posekanega debla, ki se odzaga,
 da se potem ostali del lahko
 razzaga v čoke ali metrske čole
odrivati: ȝdrîwât, -am
odrnica: ūdrâncâ: na odrnici
 stoji, kdor podeluje snopje v
 kozolec
odročen: ȝdrûečñ kar ni pri roki
odrsati: ȝdârsat, -am
odrušiti: ȝdrûsf, -ûš